

handelsområder, men de lande, der måtte ønske at danne sådanne, skal overholde visse nærmere angivne vilkår. Først og fremmest må dannelsen af en toldunion ikke føre til, at todsatser og andre hindringer for handelen som helhed bliver højere eller mere restriktive, end de var forud for oprettelsen af toldunionen eller frihandelsområdet. Såfremt en toldunion ikke umiddelbart dannes i fuld udstrækning, men en overgangsperiode med gradvis tilpasning findes påkrævet, skal der afsluttes en foreløbig overenskomst herom; en sådan overenskomst, der skal forelægges de kontraherende Parter til godkendelse, skal indeholde en plan for toldunionens dannelse og en tidsfrist for, hvornår toldunionen senest skal træde i kraft.

Da der ikke ved Overenskomsten oprettes nogen organisation, men dog i visse tilfælde forudsættes en fælles optræden fra de kontraherende Parter side, bestemmes det i artikel XXV, at de kontraherende Parter fra tid til anden skal mødes for at tage stilling til spørgsmål og foranstaltninger, der kræver parternes fælles optræden, samt for derigennem at fremme bestræbelserne for, at Overenskomstens mål nås. På sådanne møder har hver af de kontraherende Parter én stemme, og beslutninger træffes ved almindelig majoritet, undtagen hvor Overenskomsten foreskriver noget andet. Under ganske særlige omstændigheder kan de kontraherende Parter give afkald på at kræve opfyldelse af en forpligtelse, der er lagt på en af parterne; hertil kræves dog to trediedel majoritet, og denne skal udgøre mindst halvdelen af de kontraherende Parter.

Hvis en af de kontraherende Parter uden tilstrækkelig begrundelse har undladt at føre toldforhandlinger i henhold til Havana-overenskomstens artikel 17, paragraf 1 med en af de øvrige kontraherende Parter, kan de kontraherende Parter i fællesskab, efter at der er fremsat en klage herover, og denne er behørigt undersøgt, give den klagende part tilladelse til overfor førstnævnte land at tilbagekalde de indrømmelser, det klagende land har givet ved toldforhandlingerne som helhed. Såfremt dette sker, kan den indklagede part opsige Overenskomsten med 60 dages varsel.

Artikel XXVI indeholder bestemmelser vedrørende tiltrædelse, ikrafttræden m. v.

Enhver af de kontraherende Parter skal ifølge artikel XXVII til enhver tid kunne tilbageholde eller tilbagetrække indrømmelser, der er opført i det pågældende lands liste over toldindrømmelser, hvis disse indrømmelser oprindeligt blev givet et land,

som ikke har sat Overenskomsten i kraft eller senere har trukket sig tilbage fra denne. Meddelelse herom skal gives de øvrige kontraherende Parter, og såfremt en eller flere af disse, der har en væsentlig interesse i de pågældende varer, ønsker det, skal forhandling optages.

Artikel XXVIII fastsætter regler for, hvorledes listerne over toldindrømmelser kan ændres. Ændringer i de i listerne indeholdte told- og andre indrømmelser kan efter reglerne i denne artikel normalt ikke finde sted før 1. januar 1951. Et land kan ændre en på dets liste opført todsats efter forhandling og aftale med det land, med hvilket den pågældende toldposition oprindeligt blev forhandlet, og efter at have rådført sig med andre kontraherende Parter, der har en væsentlig interesse i den pågældende toldposition. En sådan aftale, der kan indeholde toldindrømmelser for andre varer til kompensation for ophævelsen af de tidligere givne indrømmelser, skal tilstræbe at opretholde Overenskomstens almindelige balance med hensyn til gensidigt fordelagtige toldindrømmelser.

Selv om enighed ikke nås mellem de to oprindelige forhandlingspartnere, skal det land, der ønsker en ændring i toldlisterne, dog kunne foretage denne; i så fald kan den anden part og andre kontraherende Parter, der er væsentligt interesserede, inden for et halvt år tilbagetrække indrømmelser af tilsvarende betydning, der oprindeligt er ydet det land, der foretager en sådan ændring.

Hvis endelig de to oprindelige forhandlingspartnere er nået til enighed, men andre væsentligt interesserede kontraherende Parter ikke finder deres interesser tilstrækkeligt varetaget, kan disse inden for et halvt år tilbagetrække indrømmelser over for parterne i en sådan overenskomst efter de foranførte retningslinier.

Artikel XXIX fastlægger forholdet mellem GATT-overenskomsten og Havana-overenskomsten.

De kontraherende Parter påtager sig i så vid udstrækning som muligt at følge principerne i Havana-overenskomstens kapitler I—VI og IX, indtil de er i stand til at ratificere denne Overenskomst.

På den dag, Havana-overenskomsten træder i kraft, suspenderes GATT-overenskomstens II. del.

Hvis Havana-overenskomsten ikke er trådt i kraft den 30. september 1949, skal de kontraherende Parter mødes inden den 31. december 1949 for at træffe overenskomst om, hvorvidt GATT-overenskomsten skal ændres, udvides eller opretholdes. (Et sådant